

Patrullen Swampens äventyr

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

Del 8: Knuten

Patrullen Swampen hade haft jättekul på scoutkvällen. De hade gjort en massa samarbetsövningar. Hela kvällen gick ut på att samarbeta annars kunde de inte lösa uppgifterna som Oskar och Johanna gav dem. Sist fick de ställa sig i en ring, blunda, sträcka fram händerna i kors och gå inåt tills de fick tag i en annan hand. När alla höll i två händer fick de öppna ögonen. Swampen stod i en jätteknut, alldeles intrasslade i varandra. Nu skulle dom, utan att släppa taget, reda ut knuten så dom stod i en ring. Det var jättesvårt, de fick krypa över och under armarna på varandra. Alex höll på att ramla, men Petters armar höll honom uppe. Plötsligt visade det sig att Martina och Alex bildade en egen liten ring. När de efter mycket skratt och stoj löst upp knuten stod alla i en ring, ja, utom Alex och Martina som bildade en egen.

Så här kan det vara i livet också, sa Oskar. Ibland verkar det som hela livet är en stor knut och man vet inte i vilken ände man ska börja för att lösa upp den.

- Menar du som när man bråkat med mamma, frågade Alex. Igår blev vi jättearga på varandra. Mamma ville att jag skulle hjälpa till med disken, men jag ville spela dataspel. När jag gick in i mitt rum kom hon efter och sa till att jag skulle komma ut i köket. Egentligen visste jag att det var min tur att hjälpa till, men det är så tråkigt. Mamma skrek åt mej och jag skrek tillbaka. Hon hotade med att jag inte skulle få någon månadspeng och då sa jag att det skiter jag i. Till slut kom pappa och frågade vad det var för väsen. Både mamma och jag var jättearga men då sa pappa att vi måste reda ut problemet. Så började vi prata om att eftersom vi är en familj med fem personer som bor i huset så måste vi hjälpa varandra med det som ska göras hemma. Det är inte meningen att en ska göra allt. Det vet jag ju, jag vet också att man ibland måste göra sådant som man tycker är jättetråkigt. Det finns ju ingen annan heller i familjen som tycker det är kul att diska. Tänk om vi slutade diska, vad äckligt det skulle bli i köket. När vi hade pratat en stund så var mamma och jag vänner igen och det kändes som en stor knut inne i magen hade lösts upp.

- Ja, sa Oskar, det var ett bra exempel. Ibland blir vi osams med dom vi egentligen tycker jättemycket om och då blir det som en stor knut i magen. Det enda sättet att bli av med knuten är att man tillsammans reder ut den, så som vi redde ut vår knut vi gjort med armar och händer idag. Jesus lärde oss att vi ska reda ut våra knutar. Ja, han sa inte riktigt så, men han sa att om vi var osams med någon så skulle vi så fort som möjligt prata med varandra och försöka bli sams igen. Det var ingen idé att vi bad en massa böner till Jesus om vi inte först pratade med varandra och försökte bli vänner. Sen kunde vi be till Jesus och då blir det också lätt att den bönen blir en bön om att Jesus ska hjälpa den man varit osams med. Att Jesus ska hjälpa oss att vara vänner.